عصر آزادی

روزنامه فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی، ورزشی و سیاسی

صاحب امتیاز: مؤسسه مطبوعاتی پیمان

مدیر عامل و مدیر مسئول: سید فرید پیمان

رییس هیئت مدیره و سردبیر: دکتر سید وحید پیمان

لیتوگرافی و چاپ: شاخه سبز

گروه ۴ رتبه بندی معاونت امور مطبوعاتی و اطلاع رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
امتیاز: ۴۷/۲

نشانی:

تهران - خیابان حافظ نرسیده به زیر گذر حسن آباد - پلاک ۹۷ - طبقه سوم

صندوق پستی: ۷۱۸۴-۱۵۸۷۵

آدرس تبریز: خیابان والمان، جنب بن بست یاوری، ساختمان آرکا ۵۱ طبقه اول

تلفن: ۳۵۵۵۸۴۵۴-۰۴۱

مسئول آگهی ها: ۰۹۱۲۴۶۶۰۰۴۳

لینک تلگرام: https// telegram.me /asrazadi.ir

Email: asrazadi۹۸@gmail.com
www.asrazadionline.ir

عکس‌ها و اظهارات جدید درباره شیء توقیفی ایران در انگلیس

تصاویر تازه‌ای از سنگ‌نگاره ساسانی قاچاق‌شده به انگلیس منتشر شد. این تصاویر را یک باستان‌شناس انگلیسی، درحالی که سنگ‌نگاره در موزه بریتانیا به نمایش گذاشته شده است، منتشر کرد.

به گزارش ایسنا، نقش‌برجسته ساسانی، طبق توضیحات وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی در سال ۲۰۱۶ در فرودگاهی در لندن توقیف شد. پلیس گشت مرزی به بسته‌بندی شلخته این محموله مشکوک می‌شود و پس از بررسی با یک نقش‌برجسته یک متری مواجه می‌شود. این شیء تاریخی به موزه بریتانیا تحویل می‌شود، اما حدود هشت سال طول می‌کشد تا خبر آن را اعلام کنند.

کارشناسان وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی نیز می‌گویند پرونده این سنگ‌نگاره قاچاق شده قدیمی بوده و در این سال‌ها پیگیری‌های حقوقی برای بازگشت آن درحال انجام بوده است. با این وجود نقطه ابهام این پرونده، تاخیر طولانی در اعلام کشف و ضبط چنین شیء تاریخی در انگلیس، چگونگی خروج آن از کشور و نامعلوم بودن محلی است که این نقش‌برجسته از آن جدا شده است؟

جان سیمپسون ـ متصدی ارشد و باستان‌شناس بخش خاورمیانه موزه بریتانیا ـ به روزنامه گاردین گفته بود: «تقریباً هرگز با چنین موردی مواجه نشده‌ایم که نقشی از صخره با چنین سطحی از بی‌رحمی بریده شده باشد. آن را به طرزی باورنکردنی، با دستگاه فرز بد بریده و در یک جعبه کوچک و بدون بسته‌بندی مناسب قرار داده و جعبه را با میخ محکم کرده‌اند.»

او در حالی که اشاره کرده موزه بریتانیا اصالت این سنگ‌نگاره را تایید کرده است، قدمت آن را به دوران امپراتوری ساسانی در فاصله سال‌های ۲۲۴ تا ۶۵۱ میلادی مربوط دانسته و ارزش آن را بین ۲۰ تا ۳۰ میلیون پوند تخمین زده و این احتمال را مطرح کرده است که «اگرچه پایتخت ساسانی‌ها در تیسفون، نزدیک بغداد کنونی بود، اما به نظر می‌رسد این نقش از یک صخره در شیراز کنده شده باشد و از آنجایی که این نقش از یک سنگ آهکی که در سراسر ایران یافت می‌شود تراشیده شده، نمی‌توان محل دقیق آن را مشخص کرد. تنها حدود ۳۰ نقش برجسته صخره‌ای ساسانی وجود دارد که قدمت بیشتر آن‌ها به قرن سوم میلادی می‌رسد. تقریباً همه در بخش نسبتاً کوچکی از ایران و استان فارس هستند.»

احسان شوارابی ـ باستان‌شناس با تخصص دوره ساسانی ـ در حساب کاربری توئیتر خود، درباره خاستگاه این نقش‌برجسته توقیف شده در انگلیس، نوشته است: این قطعه متعلق به هیچ یک از سنگ نگاره‌های شناخته شده ساسانی نیست. بنابراین با یک نگاره جدید ساسانی از محلی نامشخص روبرو هستیم، اما باتوجه به جغرافیای پراکندگی نگاره‌های ساسانی، احتمالا این اثر از جایی در استان فارس آمده است.

این باستان‌شناس همچنین گفته است: اظهارنظر درباره اصالت آثاری که از بازار قاچاق سر درمی‌آورند معمولا آسان نیست، اما در تصویری که گاردین منتشر کرده است، در نگاه نخست، جزییات چندان غیر متعارفی در این نقش دیده نمی‌شود، با این حال باید منتظر انتشار تصاویر بهتر و ارزیابی دقیق‌تر همکاران در موزه بریتانیا ماند. از نظر سبک شناسی، برآورد من این است که این اثر متعلق به نیمه دوم سده سوم میلادی و احتمالا از زمان بهرام دوم ساسانی باشد.

از بهرام دوم چند سنگ نگاره بزمی و رزمی در نقش رستم، تنگ چوگان، سرمشهد، سراب بهرام، تنگ قندیل، برم دلک و گویم (همه در استان فارس) شناخته شده است. بر قطعه مورد بحث، تصویر تمام تنه یک بلند پایه ساسانی حجاری شده است. شکل کلاه و آرایش مو و ریش او شباهت زیادی به بلندپایه سمت راست (با نشان هلال ماه روی کلاه) در نگاره بهرام دوم در نقش رستم دارد. در تصویر گاردین مشخص نیست که آیا کلاه در این نقش نیز حامل یک نشان است یا نه.

او در تفسیر بیشتر از این نقش‌برجسته گفته است: دست چپ بر قبضه شمشیر قرار دارد و دست راست، با انگشت اشاره برآورده، به نشانه احترام بلند شده است. در سنت ساسانی این شیوه ادای احترام توسط درباریان در پیشگاه ایزدان، شاهنشاه و آتش مقدس مرسوم بوده است؛ مثلا مقایسه کنید با درباریان در سنگ نگاره دیهیم ستانی نرسی در نقش رستم. ادای احترام در این قطعه بیانگر آن است که روبروی این فرد باید نقشی از یک ایزد یا شاه بوده باشد. اما چرا نقش این فرد به تنهایی در یک قاب محاط شده است؟ یک احتمال این است که سنگ نگاره اصلی یکپارچه نبوده و در چند قطعه با فاصله از یکدیگر حجاری شده باشد، مانند سنگ نگاره برم دلک. گذشته از قاب‌بندی این نقش، جزییات پوشاک و کفش و شیوه ایستادن این بلند پایه نیز شباهت زیادی به نقش سمت راست در برم دلک دارد.

این باستان‌شناس در عین حال یادآور شده است: سرقت این اثر باستانی زنگ خطریست که وضعیت اسفبار میراث فرهنگی در ایران را یادآوری می‌کند. نابودی میراث فرهنگی مانند محیط‌زیست فاجعه‌ای جبران‌ناپذیر است.

طبق اعلام مسؤولان موزه بریتانیا این نقش‌برجسته با هماهنگی دولت ایران برای سه ماه در این موزه به نمایش گذاشته می‌شود، دکتر لیندسی آلن ـ استاد و پژوهشگر تاریخ باستان ایران در کالج سلطنتی لندن ـ اکنون تصاویر جدیدی را در حساب کاربری شخصی خود در توئیتر منتشر کرده که نشان می‌دهد این سنگ‌نگاره در موزه بریتانیا به نمایش گذاشته شده است.

گم شدن گیلاس کیارستمی در باغ خیام!

کاشت نهال گیلاس و نصب تابلویی به عنوان یادبود عباس کیارستمی در آرامگاه «خیام» می‌توانست اتفاقی خوشحال‌کننده باشد ولی بعد از گذشت چند سال، همان اندازه که غرورآفرین است، بیشتر سوال برانگیز هم شده.

به گزارش ایسنا، بیش از ۶ سال از نصب تابلوی یادمان عباس کیارستمی در آرامگاه خیام می‌گذرد؛ اتفاقی که می‌توانست احساس خوب بیشتری برای ایرانیان و فرهنگ‌دوستان به همراه داشته باشد اما هر اقدام زیبایی الزاما به تنهایی کافی نیست و این یادمان هم نمونه یکی از اقدامات شایسته ولی ناتمام ماست.

ما هم جزو مسافران مشتاق نیشابور بودیم، شهری که به واسطه آرامگاه‌های عطار و خیام برای همه‌مان عزیز و گرامی است.

در یکی از روزهای آغازین بهار مهمان آرامگاه خیام می‌شویم، مکانی زیبا با انبوه درختان سبز و هوای خوش بهاری که بر جان‌مان می‌نشیند و حالا این لذت صدچندان می‌شود وقتی که گوش‌مان را می‌سپاریم به دکلمه رباعیات شاعر پرآوازه که با صدای شاملو، موسیقی فریدون شهبازیان و آواز محمدرضا شجریان همراه است. خوشنود از اینیم که چه خوشبختیم که فارسی زبانیم و بدون نیاز به هر مترجمی، این شعرها را به زبان مادری خود می‌نوشیم که ناگهان در میان سبزی‌های چمن آرامگاه، تابلویی نه چندان بزرگ، نگاه‌مان را معطوف خود می‌کند. تابلویی که برگرفته از امضای کیارستمی، دیگر بار سبب می‌شود به عنوان یک ایرانی، خوشحال شوید که در چنین مکانی، یادمانی هم برای فیلمساز شهیر کشورمان نصب شده که برخی از اهل فن معتقدند بعد از خیام و مولانا دیگر چهره جهانی هنر ماست اما این خوشحالی با حسرتی بزرگ همراه است؛ چرا این یادمان این چنین خالی است، چرا هیچ توضیحی درباره دلیل نصب آن در آرامگاه خیام یا رابطه معنادار جهان‌بینی این دو هنرمند دیده نمی‌شود و ... برای یافتن پاسخ این پرسش‌ها جست‌وجویی در اخبار رسانه‌ها می‌کنیم و حالا حسرتی دیگر هم افزون می‌شود.

ماجرا این است که روز شانزدهم اسفند سال ۱۳۹۵ تعدادی از عکاسان و فیلم‌سازان برای نکوداشت زنده‌یاد عباس کیارستمی نهال گیلاسی در باغ آرامگاه خیام کاشتند. این اتفاق همزمان با هفته منابع طبیعی رخ داد که طی آن عکاسان و فیلم‌سازان انجمن سینمای جوانان ایران، دفتر نیشابور و با همکاری اداره میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری وقت، برای پاسداشت نام این هنرمند بزرگ یک نهال گیلاس در جوار آرامگاه خیام کاشتند. در پوستر این برنامه این جملات از زنده‌یاد عباس کیارستمی نوشته شده بود: «اگر درخت را جا به جا کنی، دیگر میوه نخواهد داد و اگر من کشورم را ترک می‌کردم، وضعیت من شبیه همان درخت بود...»

اما حالا بعد از گذشت چند سال نه تنها هیچ توضیحی درباره این یادمان به چشم نمی‌آید، بلکه خبری هم از نهال گیلاس نیست. اینکه بر سر این نهال چه آمده، آیا این نهال خشک شده و اگر چنین است، چرا نهال دیگری به جایش کاشته نشده و ... پرسش‌هایی است که ذهن بازدیدکنندگان را درگیر خود می‌کند و اینجاست که دوباره ثابت می‌شود هر اقدام شایسته‌ای به تنهایی کافی نیست، بلکه چگونگی انجام آن نیز به همان اندازه اهمیت دارد و بیشتر ایمان می‌آوریم که ما در معرفی چهره‌های نامدار سرزمین خود نه تنها در عرصه جهان بلکه در همین کشور خودمان هم کم کوتاهی نکرده‌ایم.

جرقه‌هایی که سینما را نجات می‌دهد

«سه‌کام حبس» آماده اکران در عید فطر

پخش‌کننده فیلم‌های «غریب» و «خط استوا» با خوب ارزیابی کردن اکران نوروزی سینماها و نقش موثر شورای صنفی نمایش در آن، خبر داد که در تدارک اکران فیلم «سه کام حبس» برای نوبت اکران عید فطر است.

سعید خانی - مدیر دفتر پخش خانه فیلم - در گفت‌وگویی با ایسنا درباره اکران نوروزی و پیش‌بینی خود از وضعیت گیشه سینماها در ماه‌های آینده بیان کرد: اکران نوروزی امسال به لطف فیلم «فسیل» خوب پیش رفت چون ما معمولا استراتژی خاصی در سینما نداریم و همین جرقه‌ها باعث می‌شوند یک اتفاقی بیفتد؛ اما نکته مهم این بود که شورای صنفی نمایش توانست مدیریت کند و به تعهد خود برای ادامه اکران فیلم‌هایی که چند ماه آخر سال ۱۴۰۱ روی پرده رفته بودند، باقی بماند. به هر حال فیلم‌هایی مثل «بخارست» و «ملاقات خصوصی» یا «چپ راست» زمانی اکران شدند که صاحبان فیلم‌ها تمایلی به اکران فیلم نداشتند.

وی ادامه داد: در اکران نوروزی معمولا هفت سرگروه سینمایی داریم و شورا تعهد داده بود که بیشتر از چهار فیلم جدید انتخاب نشود و بقیه در اختیار فیلم‌های قبلی باشد. البته تجربیاتی داشتیم و زمانی بود که بعد از جشنواره فجر فیلم‌ها روی پرده می‌رفتند مثل «بدون تاریخ بدون امضا» یا «جاندار» که فیلم‌های خوبی هم بودند ولی با تعداد زیاد فیلم‌های نوروز به درستی دیده نشدند. اما امسال با چیدمان متنوع اکران و مدیریت بهتر، فیلم‌های «ملاقات خصوصی»، «چپ راست» و «بخارست» هم تا اکران عید فطر می‌توانند نمایش خود را ادامه دهند؛ بنابراین می‌توان گفت که بهار را خوب شروع کردیم و امیدوارم با مدیریت شورای صنفی و سازمان سینمایی تا آخر سال سینما مخاطب خوبی داشته باشد.

خانی درباره ماه‌های آینده نیز گفت: خیلی از فیلم‌های جشنواره فجر سال گذشته پرمخاطب به نظر نمی‌رسند، البته چند فیلم خوب برای اکران در ماه‌های آینده داریم اما شخصا بیشتر نگران ۶ ماه دوم سال هستم که برای آن مقطع ضروری است فیلم‌های خوبی تولید شود؛ فیلم‌ها لزوما هم نباید کمدی باشند چرا که همین اکران فعلی نشان می‌دهد فیلم‌های ملودرام و اجتماعی خوب و نیز فیلمی دفاع مقدسی مثل «غریب» می‌توانند مخاطب قابل توجهی داشته باشند. برای این مسئله امیدوارم شورای پروانه ساخت دقت کند که مردم چه چیزهایی را دوست دارند و فقط به فیلم‌هایی که خودشان دوست دارند، پروانه ساخت ندهند. همچنین لازم است که تعامل خود را با فیلمسازان بیشتر کنند تا در این شرایط اقتصادی جامعه که قطعاً هنر در اولویت زندگی مردم نیست ، ولی باز هم می‌بینیم مردم حمایت می‌کنند، شرایط به شکلی پیش نرود که سینما در همان گام اول (مجوز) با مشکل مواجه شود. وی تاکید کرد: ما از الان باید پیش‌بینی کنیم که برنامه اکران را برای ماه‌های محرم و صفر که قابلیت اکران کمدی ندارند، چطور ببندیم. باید از الان ، چند فیلم ملودرام خوب برای آن زمان انتخاب کرد، مثل سال گذشته که دو فیلم «ابلق» و «دوزیست» اکران محرم و صفر را نجات دادند. برهمین مبنا در نظر داریم که فیلم «سه کام حبس» را برای اکران عید فطر آماده کنیم.

«شماره ۱۰» مجید صالحی را بدون سانسور در سینما اکران می‌کنیم

تهیه‌کننده فیلم «شماره ۱۰» با انتقاد از صداوسیما بابت پخش فیلم‌های سینمایی اکران نشده، گفت: تلاش می‌کنیم تا به‌رغم پخش فیلم از تلویزیون، در اردیبهشت و خرداد ماه، «شماره ۱۰» را در سینماها اکران کنیم.

«شماره ۱۰» به نویسندگی و کارگردانی حمید زرگرنژاد و تهیه‌کنندگی ابراهیم اصغری از محصولات جدید بنیاد سینمایی فارابی است که در جشنواره فجر سال گذشته رونمایی شد و توانست سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول مرد را برای مجید صالحی به همراه داشته باشد. چند روز پس از پایان جشنواره، تهیه‌کننده این فیلم اعلام کرد که اولویت زمانی برای اکران فیلم «شماره ۱۰» نوبت عید فطر خواهد بود اما ناگهان فیلم در باکس پخش نوروزی صدا و سیما قرار گرفت.

حالا ابراهیم اصغری در گفت‌وگویی با ایسنا با اشاره به پیامی که خطاب به پیمان جبلی (رییس صدا و سیما) ارسال کرده و خواستار این شده بود که با توجه به موضوع فیلم «شماره ۱۰» و به منظور احترام به اسرای دفاع مقدس، دستور داده شود تا با همان شرایط قرارداد پخش تلویزیونی، نمایش فیلم به سالروز ورود آزادگان (۲۶ مرداد) موکول شود، بیان کرد: متاسفانه مدیران سازمان (صداد و سیما) بدون توجه به موضوع فیلم که به اسرای دفاع مقدس می‌پردازد، فیلم را در دو نوبت از تلویزیون پخش کردند، در حالی که این پیام ۱۰ روز پیش از پخش فیلم ارسال شده بود و فرصت کافی برای تغییر وجود داشت.

او در پاسخ به اینکه آیا برنامه‌ریزی برای اکران این فیلم همچنان برقرار است؟ گفت: هنوز به طور قطعی نمی‌دانیم وضعیت اکران چطور پیش خواهد رفت ولی در تدارک هستیم تا همزمان با عید فطر و در اردیبهشت و خردادماه «شماره ۱۰» را در سینماها نمایش دهیم. وی در پاسخ به اینکه آیا سینمادارها موافقت می‌کنند تا فیلمی که در تلویزیون پخش شده، روی پرده رود؟ افزود: احتمالاً در این مسیر با سختی مواجه خواهیم شد اما از آنجا که «شماره ۱۰» ویژگی‌های جذابی برای نمایش روی پرده سینما دارد که اصلا در صفحه نمایش تلویزیون دیده نمی‌شود امیدواریم شرایط برای اکران فیلم در سینماها مهیا شود. بخصوص آنکه نمایش فیلم در تلویزیون با سانسور چند صحنه نیز همراه بود که مشخص هم نیست چه دلیل موجهی داشته‌اند. اصغری درباره اینکه روند پیش‌رفته برای پخش فیلم چطور بوده، بیان کرد: به هر حال مالک فیلم، بنیاد سینمایی فارابی است و طبق تصمیم بنیاد فیلم جهت پخش به سازمان صدا و سیما واگذار شده بود. انتقاد من بیشتر به همین سازمان است که از دو، سه سال قبل اقدام به خریداری حق پخش فیلم‌های سینمایی اکران نشده بویژه فیلم‌های دفاع مقدسی می‌کند. من این تجربه را برای فیلم «تک تیرانداز» هم داشتم و هرچه پیگیری کردیم که فیلم پیش از اکران پخش نشود، موفق نشدیم. این رویه اشتباه در دوره قبلی مدیریت صداو سیما شروع شد و هنوز هم ادامه دارد چرا که شاید تصور می‌کنند با این کار می‌توانند مخاطب خود را افزایش دهند، در حالی که اساسا چنین کاری ابتدا به ضرر سینمای دفاع مقدس و بعد هم خود سینماست. با این حال ایده‌آل ما و بنیاد سینمایی فارابی این بود که فیلم در سالروز ورود آزادگان پخش شود اما سازمان صداوسیما زیر بار نرفت.

شعر ایران در سالی که گذشت

کامیار عابدی می‌گوید: شاعران دهه ۷۰ و ۸۰ می‌خواهند سیطره دوگانه سپیدسرایی و غزل‌سرایی را کنار بزنند و به طرف چندپاره‌سرایی رفته‌اند.

این پژوهشگر و منتقد ادبی در گفت‌وگو با ایسنا درباره وضعیت شعر در سالی که گذشت و کتاب‌هایی که در این زمینه منتشر شدند گفت: یکی از ویژگی‌هایی که سال گذشته به نظرم آشکارتر از سال‌های پیش بود، حضور شاعران جوانی است که علاقه‌مندند سیطره دوگانه سپیدسرایی و غزل‌سرایی را کنار بزنند و به طرف چهارپاره‌سرایی یا بهتر است بگویم چندپاره‌سرایی رفته‌اند، این شعرها در حوزه مسائل اجتماعی، نمود بیشتری دارد و حتی نمونه‌هایی از بیان کاملا اعتراضی هم در این شعرها دیده می‌شود. بخشی از آثار این گروه، در سال قبل علاوه بر فضای مجازی، در مجله «وزن دنیا» به نحو چشمگیری منتشر شد و برای خود من به عنوان یک خواننده شعر، ساختار زبانی و فرمی این شعرها جالب توجه بود. اغلب این شاعران متولد اواخر دهه ۱۳۷۰ و به ویژه اوایل دهه ۱۳۸۰ هستند. او با اشاره به ادامه انتشار دفترهای شعر در چند انتشاراتی معروف و کم‌تر معروف و با بیان این‌که به دلیل رشد و شتاب فضای مجازی، دفترهای شعر چنان که باید و شاید دیده و خوانده نمی‌شوند، اظهار کرد: شمارگان دفترها متاسفانه بسیار پایین است، اغلب ناشران هم به دلایل کیفی یا بی‌سود بودن انتشار دفتر شعر، رغبت چندانی به سرمایه‌گذاری برای چاپ دفتر شعر از شاعران جوان یا کم‌تر شناخته‌شده ندارند. با وجود این فکر می‌کنم شاعران ما باید استراتژی مناسب و دقیقی در گردآوری و انتشار دفترهای خود داشته باشند؛ یعنی هم انتشار زود به زود دفتر شعر و هم انتشار بسیار دیر به دیر، هردو روش بسیار نامناسبی است.

عابدی با بیان این‌که متاسفانه مجله‌های چندانی برای درج آثار شاعران ایران وجود ندارد و شاید جز مجله «وزن دنیا» و چند نشریه اغلب استانی، مجله‌های دیگر شعر چاپ نمی‌کنند، گفت: این خود به وضعیت بسیار نامناسب انتشار آثار شاعران ما به شدت دامن زده است. با وجود انتشار وسیع شعر در فضای مجازی مانند اینستاگرام یا تلگرام یا فیسبوک، به‌دلیل سنخ مطالعه سریع و گذرای مخاطبان فضای اینترنت و همچنین پراکنده بودن صفحه‌های شخصی، این شعرها به سرعت به بایگانی سپرده می‌شود و در ذهن و زبان مخاطب جذب نمی‌شود.

او درباره اخبار بد حوزه شعر و ادب نیز گفت: سال گذشته متاسفانه شاعرانی مانند یارمحمد اسدپور (شاعر «موج ناب»)، مسعود احمدی (سپیدسرا)، مفتون امینی (شاعری که با وجود توجه به ژانرها و قالب‌های مختلف شعری دچار تشتت نبود و با پیراستگی شعر می‌سرود)، امیرهوشنگ ابتهاج (ه.اسایه غزلسرای بسیار نامی همروزگارمان) و یدالله رویایی (شاعر نیمایی بنیادگذار سبک شعری «حجم») درگذشتند. درگذشت برخی از این شاعران چون هواخواهان زیادی داشتند مانند ابتهاج در رسانه‌های مختلف و میان مردم انعکاس زیادی یافت. همچنین مراسم یادبود بسیار شایسته‌ای برای مفتون امینی برگزار شد که چند تن از شاعران و منتقدان درباره او سخن گفتند. در این نشست من پس از چند سال شاعران سرشناس و قدیمی مانند شمس لنگرودی، دکتر ضیاء موحد، ابوالقاسم ایرانی، حسن صفدری، و چند تن دیگر را دیدم. عابدی ادامه داد: متاسفانه یارعلی پورمقدم (نویسنده) که کافه‌اش به نام «شوکا» در خیابان گاندی چهار دهه پاتوغ (پاتوق) عده زیادی از شاعران و نویسندگان بود، سال گذشته درگذشت. من خودم خاطرات بسیار خوبی از این کافه دارم و نخستین آشنایی و دیدارم با بیژن جلالی در دهه ۱۳۷۰ در این کافه بود. قبل از او، با تاسف بسیار، سال گذشته محققان و ادیبانی مانند محمدعلی اسلامی ندوشن (تحلیلگر توانای شعر کهن)، رضا براهنی (نظریه‌پرداز سرشناس شعر)، اسدالله حبیب (بیدل‌پژوه اهل افغانستان) و ابوالفضل خطیبی (شاهنامه‌پژوه) زندگی را ترک کردند و موجی از افسوس را در میان خوانندگان خاص خود برانگیختند.

او درباره اخبار خوب این حوزه نیز گفت: در بهار سال گذشته بالاخره پس از اتمام نسبی موج کرونا نشست‌های ادبی تا حدودی شروع شد که در پاییز با شرایط خاص کشور در آستانه تعطیلی موقت قرار گرفت. دو سه نشست در «گروه شعر معاصر» با مدیریت فرهاد عابدینی و اسدالله امرایی در بهار از آن جمله بود. علاوه بر آن در اسفندماه نشست بسیار باشکوهی در نکوداشت میمنت میرصادقی (شاعر نیمایی‌سرای بسیار خوب و قدیمی که محقق توانایی نیز است) در «شب‌های بخارا»ی علی دهباشی برگزار شد که با رونمایی از مجموعه کامل اشعارش «فواره زیر باران» و جشن‌نامه‌اش «تصویر یک دریچه روشن» به کوشش مریم میرشمسی، زهرا نادری و فرخ‌لقا نوایی بروجنی همراه بود و باید بگویم که خوشبختانه این دو مجموعه به نحو بسیار مطلوبی در «نشر آگه» چاپ و منتشر شده است. در این نشست، من تعدادی از شاعران جوان و نیز چند شاعر نیمایی‌سرای قدیمی مانند محمدعلی شاکری یکتا و مسرور نعمت‌اللهی و اسدالله شعبانی را هم ملاقات کردم. حضور استاد شفیعی کدکنی گرما و شور خاصی به این نشست بخشیده بود. این پژوهشگر همچنین درباره کتاب‌هایی که در حوزه شعر منتشر شده‌اند، بیان کرد: در حوزه ترجمه شعر دفترها و مجموعه‌های متعددی منتشر شد که علاوه بر مترجمان سرشناس قدیمی، جواد فرید در حوزه ترجمه شعر فرانسوی، مانند چند سال اخیر، بسیار فعال بود و علاوه بر ترجمه‌های خودش، مجموعه‌ای از ترجمه‌های پراکنده محمدعلی سپانلو را هم از شعر فرانسه گردآوری و منتشر کرد.

عصر آزادی — شناسه آگهی: ۱۴۷۲۵۵۰ — تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۰۱/۱۶

مناقصه‌عمومی

فراخوان مناقصه عمومی واگذاری حفاظت فیزیکی و نگهبانی ساختمان اداری و محوطه سازمان مدیریت حمل و نقل بار شهرداری تبریز

سازمان مدیریت حمل ونقل بارشهرداری تبریز در نظر دارد نگهبانی و حفاظت فیزیکی ساختمان و محوطه اداری خود را از طریق مناقصه عمومی به شرکت های دارای **مجوز معتبر فعالیت در امور خدمات حفاظتی و مراقبتی از نیروی انتظامی (پلیس پیشگیری ناجا)** و سابقه کار مرتبط واگذار نماید. کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. متقاضیان شرکت در فراخوان در صورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به صورت برخط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را به عمل آورند.

۱- مواعد زمانی:

-تاریخ انتشار فراخوان: ۱۴۰۲/۰۱/۱۶

-مهلت دریافت اسناد فراخوان: ۱۴۰۲/۰۱/۲۴

-مهلت ارسال پیشنهادات: ۱۴۰۲/۰۲/۰۵

-زمان بازگشایی پاکت ها: ۱۴۰۲/۰۲/۰۵

۲- نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار: واریز مبلغ **۵۰۲/۵۸۹/۰۳۱ ریال** به حساب شماره **۱۰۰۸۲۲۳۱۲۴۵۹** نزد بانک شهریا ارائه ضمانت بانکی معتبر به همان میزان به نام سازمان مدیریت حمل ونقل بار شهرداری تبریز، به عنوان سپرده شرکت در مزایده

۳- میزان تضمین حسن انجام کار و تضمین اجرای تعهدات **۱۰درصد** مبلغ پیشنهادی بااعتبار **۱۲ ماهه** و قابل تمدید بانظر سازمان به صورت ضمانتنامه بانکی خواهد بود.ضمانت نامه فوق بعد از انجام تعهدات و اتمام قرارداد و ارایه مفاصا حساب های مربوطه و تسویه حساب با سازمان برابر قرارداد مسترد خواهد شد.

۴- مدت قرارداد از تاریخ عقد قرارداد به مدت **یکسال** شمسی خواهد بود.

۵- اطلاعات تماس و آدرس دستگاه: سازمان مدیریت حمل و نقل شهرداری تبریز به نشانی تبریز -خیابان ابوریحان - آخر سلیمان خاطر ضلع غربی ترمینال بزرگ تبریز تلفن : ۳۴۷۵۰۹۵۱ -۳۴۷۵۱۵۹۷

۶- کلیه هزینه های چاپ آگهی بر عهده برنده مناقصه خواهد بود.

۷-کمیسیون مناقصه راس ساعت **۱۲/۳۰** روز **سه شنبه** مورخ**۱۴۰۲/۰۲/۰۵** در ساختمان شهرداری مرکز واقع در چهارراه ابوریحان یا هر محل دیگری که متعاقبا از سوی سازمان اعلام میگردد تشکیل و پیشنهادات مفتوح و مورد رسیدگی قرار خواهد گرفت.

۸- کمیسیون مناقصه در **رد** یا **قبول** یک یا کلیه پیشنهادها مختار است.

۹- شرکت در مناقصه به منزله قبولی تمامی شرایط سازمان و جزئیات اسناد مناقصه و تکالیف موضوع ماده ۱۰ آئین نامه معاملات شهرداری ها میباشد.

۱۰-در صورتیکه برنده مناقصه از تاریخ ابلاغ نتیجه مناقصه ظرف **۷ روز** به استثنای ایام تعطیل نسبت به سپردن تضمین حسن انجام معامله اقدام نکند و یا برای انجام معامله حاضر نشود سپرده شرکت در مناقصه او ضبط میشود و مراتب به شخصی که پیشنهاد او در مرتبه دوم قرار دارد ابلاغ میگردد و اگر برنده دوم نیز از تاریخ ابلاغ ظرف مدت **۷ روز** به استثنای ایام تعطیل نسبت به سپردن حسن انجام معامله اقدام نکند و یا برای انجام معامله حاظر نشود سپرده وی نیز ضبط میشود.

۱۱- سایر شرایط در اسناد مناقصه مندرج است و به متقاضیان ارائه میشود.

محمد علیون – سرپرست سازمان